

Til nr. 12

Forslaget er en konsekvens af forslaget under nr. 4. Centrale retningslinjer for vandplanen, herunder de dele der vedrører vandindvinding og beskyttelse af vandressourcerne, vil fremover blive fastsat som bekendtgørelser i medfør af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Miljøministeren vil desuden kunne fremsætte indsigelse mod en vandplan, der strider mod statslige interesser.

Til nr. 13

Forslaget er en konsekvens af forslagene under nr. 3 og 4, idet bemyndigelserne, der vedrører kortlægning og planlægning efter §§ 10 og 11 udgår. En sådan bemyndigelse til at fastsætte regler om basisanalyse og vandplan vil fremgå af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Til nr. 14

Forslaget er en konsekvens af forslaget under nr. 4.

Til nr. 15

Bestemmelsen foreslås som konsekvens af forslaget under nr. 3 indskrænket, så den svarer til de opgaver, som amtet fremover skal udføre efter vandforsyningsloven. For de opgaver, der udgår af vandforsyningsloven og fremover skal udføres i medfør af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder indføres en tilsvarende gebyrbestemmelse i sidstnævnte lov, således at de opgaver, der kan opkræves gebyr for, vil forblive uændrede.

Til nr. 16

Det skal fortsat være muligt at fastsætte et samlebyr, både for den del, der skal fastsættes i medfør af vandforsyningsloven og for den del, der skal fastsættes efter lov om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Det betyder, at amtsrådene ikke skal føre separate regnskaber for udgifter, der er omfattet af gebyrbestemmelsen i § 52 c i vandforsyningsloven og § 35 i lov om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Til nr. 17

Da Miljøstyrelsen ikke længere vil være tillagt beføjelser direkte efter loven i klagesager, ændres bestemmelserne om adgang til ejendom og oplysningspligt tilsvarende, så ministeren tillægges beføjelserne. Beføjelserne vil - med den planlagte opgavefordeling

for klagesager - blive delegeret til Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i medfør af § 89 a.

Til nr. 18

Da Miljøstyrelsen ikke længere vil være tillagt kompetence direkte efter loven, jf. forslaget under nr. 19, er det unødvendigt i loven at regulere, i hvilket omfang ministeren kan gribe ind i Miljøstyrelsens afgørelser og kompetence, hvorfor reglerne herom foreslås ophævet. Den eksisterende delegationsbekendtgørelse vedrørende vandforsyningsloven (bekendtgørelse nr. 131 af 26. februar 1999 om henlæggelse af opgaver og beføjelser efter vandforsyningsloven til Miljøstyrelsen), der har hjemmel i lovens § 89 a, vil blive revideret, og vil indeholde de nødvendige regler herom. Det vil herunder blive fastsat, at afgørelse fra en styrelse i klagesager over kommuners og amters afgørelser ikke kan påklages til ministeren, således at den nuværende retstilstand opretholdes, hvorefter styrelsens klagesagsafgørelser enten kan påklages til Miljøklagenævnet eller ikke kan påklages.

Til nr. 19.

Kompetencen efter loven til at træffe afgørelse i klagesager over kommuners og amters afgørelser efter loven flyttes - i overensstemmelse med almindelig praksis på miljøområdet - fra Miljøstyrelsen til ministeren. Det er ikke tanken, at ministeren fremover generelt skal behandle disse sager. Kompetencen vil blive delegeret. I modsætning til den nuværende situation vil der imidlertid være klar hjemmel til, at ministeren vælger at henlægge nogle eller alle klagesager til en anden styrelse under ministeriet end Miljøstyrelsen.

Aktuelt er det tanken at overføre klagesagsbehandlingen vedrørende amtskommunernes afgørelser om ferskvandsdambrug til Skov- og Naturstyrelsen. Formålet er at indskrænke det antal af myndigheder, som dambrugerne skal i kontakt med for at indhente de nødvendige tilladelser. 3. instansbehandlingen forbliver hos Miljøklagenævnet. Ændringerne skal ses i sammenhæng med regelforenklinger, der allerede er gennemført i bekendtgørelse nr. 1018 af 12. december 2002 om ålepas, ungfiskesluser samt afgittringer i ferske vande under fiskeriloven (som forsøgsordning). Ændringerne søges gennemført inden den 1. april 2005, hvor næsten alle dambrug skal have fornyet deres tilladelser til indvinding af overfladevand.

Til nr. 20 og 21

Forslagene er en konsekvens af forslaget under nr. 19.